

Три године од трагедије на Скадарском језеру

Трочлана породица Кумбуровић из Зете и Подгоричанин Дарко Вујошевић који су се враћали са Литургије у манастиру Врањина утопили су се на данашњи дан прије три године, 3. фебруара 2019. годин, у Скадарском језеру.

Тог кобног дана услијед налета олујног вјетра са кишом, чамац који је превозио вјернике се преврнуо и таласи су на језерско дно повукли чланове породице Кумбуровић: супружнике Јану и Ратка и њихову кћерку Нину. Према свједочењу преживјелих путника, Дарко Вујошевић, који се претходно био помогао обале, страдао је покушавајући да их спаси.

Рониоци су одмах пронашли тијела страдалих Нине и Јане Кумбуровић, док је тијело Дарка Вујошевића пронађено 24. фебруара, а Ратка Кумбуровића 3. марта код острва Грможур.

Земни остаци дванаестогодишње Нине Кумбуровић и њене мајке Јане, сахрањени су 7. фебруара, Ратка Кумбуровића 5. марта, у Бијелом Пољу у Зети, а Дарка Вујошевића 27. фебруара у Рашовићима – Фундини у Кучима.

На сахрани Јане и Нине Кумбуровић, протојереј Предраг Шћепановић ожалостеној породици пренио је молитве и најдубље изразе саучешћа блаженопочившег Митрополита Амфилохија, који је био у Бразилу и Аргентини, тадашњег и садашњег владике будимљанско- никшићког Јоаникија (садашњег Митрополита) и Методија (тадашњег диоклијског), који су били ван Црне Горе. Он је истакао је да Митрополија црногорско- приморска и манастир Врањина нијесу имали у својој крстоваскрсној историји тужнијег дана и да би требао да има ријеч и снагу Марка Миљанова, који је сахрањивао сина јединца од непуних 12 година, колико је Нина имала, па да

каже ријеч достојну туге која је већа од Ловћена и Румије.

Након опијела Ратку Кумбуровићу свештеник Никола Пејовић је нагласио да су Ратко, Јана, Нина и Дарко били истински Божији људи који су кратко на земљи поживјели, али да је њихов живот био садржајан и да нема тог дугачког живота који би испунио оно што су они испунили: “Данас када је породица у кризи, када муж не поштује жену, дјеца родитеље ... када мајке убијају дјecu, ево породице кроз коју нам Господ показује како треба да се живи! Мајка не пушта из наручја своје дијете по цијену живота, отац скаче за њима, а брат Дарко показује да нема веће љубави него да неко живот положи за ближњег свога.”

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, тадашњи епископ будимљанско-никшићки, након опијела који је у Рашовићима – Фундини у Кучима, служио блаженог спомена Дарку Вујошевићу, казао је да је трагедија у којој је пострадала породица Кумбуровић и Дарко Вујошевић потресла, не само родбину и пријатеље, и не само Црну Гору, него свакога разумнога и честитог човјека који је за ту трагедију чуо. Владика Јоаникије је рекао да су они пострадали након Литургије и отишли право у наручје Божије.

На помену Дарку Вујошевићу на његовом гробу у Рашовићима, 11. маја 2019. године, блаженопочивши Митрополит Амфилохије је казао да је брат Дарко задобио ону љубав на коју нас је Христос призвао и коју је сам посвједочио, рекавши да нема веће љубави од оне да неко живот свој положи за ближње своје: “То је Христова љубав! Христос је љубав, Он је живот Свој положио за спасење свијета. И Дарко је исту такву љубав задобио, положио је живот свој за спасење ближњих својих.” Господ је, како је тада казао Митрополит Амфилохије, обдарио Дарка највећим даром којим може обдарити човјека овдје на земљи, али не само њега, него и његовог оца, браћу и сво њихово потомство, јер такви људи као Дарко никад не нестају, не пролазе, они су вјечни и непролазни: “Тјелесно данас јесмо, сјутра нијесмо, али оно што јесте човјек, оно што је за вјечност рођено, оно је засијало и сија у личности Дарковој и постаје свима учитељ како се треба жртвовати за ближње своје и стећи ту христолику љубав. Нека га Господ упокоји заједно са њима трома са којима је заједно пострадао, и нека им подари Царство небеско.”

Цијенећи његов чин као изузетну вриједност којом се афирмишу људскост и пожртвованост, Комисија МУП-а за додијелу награда и признања постхумно је наградила Вујошевића за исказану храброст и пожртвованост.

mitropolija.com